

Sygn. akt II K 709/17

1 Ds. (...)2017

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 czerwca 2018r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Gluza

Protokolant: Karolina Raszowska

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 03 kwietnia 2018r., 15 maja 2018r., 07 czerwca 2018r.

sprawy **J. K. (K.)**

syna J. i M. z d. W.

ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 listopada 2017r. po drodze publicznej na ul. (...) w S., gm. K., kierował samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając około 1,18 promila alkoholu we krwi, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 26 sierpnia 2015r. sygn. akt II K 383/15 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości,

tj. o przestępstwo z art. 178a § 4 k.k.;

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **J. K.** za winnego tego, że w dniu 20 listopada 2017r. około godz. 09:30, na ul. (...) w S., gm. K., kierował po drodze publicznej samochodem marki F. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, mając około 1,1 promila alkoholu we krwi, tj. popełnienia przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. i za to, na podstawie tego przepisu, wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet wymierzonej mu kary pozbawienia wolności, na wypadek zarządzenia jej wykonania, okres jego zatrzymania w sprawie od dnia 20.11.2017r. (godz. 13:35) do dnia 21.11.2017r. (godz. 14:00);

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

V. na podstawie art. 63 § 4 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 20 listopada 2017r. do dnia uprawomocnienia się wyroku;

VI. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty i zalicza je na rachunek Skarbu Państwa.

SSR Radosław Gluza

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony J. K. pracując jako kierowca w piekarni (...) w S., zajmował się rozwożeniem pieczywa do sklepów.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. K., k. 18, 64v – 65, 66.

W dniu 19 listopada (...), około godz. 20.00, oskarżony wypił w swoim domu 200 ml wódki. O godz. 3:30 J. K. udał się do pracy, gdzie załadował towar na samochód firmowy m-ki F. (...) o nr. rej. (...), a następnie wyjechał w trasę. Po zrealizowaniu wszystkich dostaw J. K. wracał do S..

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. K., k. 18, 64v – 65, 66,

protokoły z badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, k. 2, 4, 5.

Około godz. 09.30 pojazd prowadzony przez oskarżonego wymijał się na ulicy (...) w S. z samochodem m-ki K. (...) nr rej. (...), kierowanym przez Ł. W..

Dowód:

zeznania świadka Ł. W., k. 36,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. K., k. 18, 64v – 65, 66.

W tym czasie J. K. znajdował się pod wpływem alkoholu, który wypił w nieustalonym miejscu i czasie. Oskarżony miał około 1,1 promila alkoholu we krwi.

Dowód:

protokoły z badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, k. 2, 4, 5,

opinia sądowo – lekarska biegłego z zakresu medycyny sądowej L. K., k. 29 – 31.

W trakcie wymijania się pojazdów, samochód oskarżonego jechał środkową częścią jezdni, w wyniku czego doszło do ich zderzenia lewymi lusterkami. Ł. W. zatrzymał od razu swój samochód, zaś J. K. pojechał dalej do piekarni, gdzie rozliczył się z wykonanych dostaw.

Dowód:

zeznania świadka Ł. W., k. 36,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. K., k. 18, 64v – 65, 66.

Po około 10 minutach Ł. W., przyjechał za oskarżonym, skojarzywszy wcześniej dokąd mógł on odjechać. Podczas rozmowy z J. K., Ł. W. domyślił się, że znajduje się on pod wpływem alkoholu i wezwał telefonicznie Policję.

Dowód:

zeznania świadka Ł. W., k. 36.

Przed przyjazdem patrolu, oskarżony udał się do swojego domu, gdzie zjadł posiłek i do godz. 11.00 wypił około 450 ml wódki (...).

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. K., k. 18, 64v – 65, 66.

Na polecenie funkcjonariuszy Policji do domu J. K. pojechał pracownik piekarni (...), który przywiózł go na miejsce.

Dowód:

zeznania świadka S. B., k. 66,

zeznania świadka J. G., k. 69,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. K., k. 18, 64v – 65, 66.

Oskarżony został poddany badaniom na urządzeniu kontrolno – pomiarowym, które wykazały u niego zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wynoszącą 1,05 mg/l o godz. 13:32, 0,89 mg/l o godz. 14:40 i 0,89 mg/l o godz. 15:43.

Dowód:

zeznania świadka S. B., k. 66,

protokoły z badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, k. 2, 4, 5.

Oskarżony J. K. ma 56 lat, jest żonaty, pracuje dorywczo przy krojeniu chleba, uzyskując z tego tytułu 1.000 zł miesięcznie. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego J. K., k. 18, 64v – 65, 66,

informacja z K., k. 72.

J. K., nabył uprawnienia do kierowania pojazdami w dniu 10 maja 1980r. Miał on w przeszłości zatrzymane prawo jazdy.

Dowód:

informacja o kierowcy, k. 23 – 24.

J. K. w toku całego postępowania nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że alkohol wypił dopiero po powrocie do domu, będąc zdenerwowany zaistniałym zdarzeniem drogowym.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w sprawie, sąd oparł się przede wszystkim na wiarygodnych zeznaniach świadków Ł. W. i S. B. oraz dowodach o charakterze materialnym w postaci protokołów z badania trzeźwości oskarżonego i opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej L. K.. Jako zasługujące na uwzględnienie sąd ocenił również zeznania świadka J. G., przy czym nie wnosiły one do sprawy żadnych istotnych okoliczności, które pozwoliłyby ocenić zasadność zarzutu stawianego oskarżonemu.

Odnosząc się do wyjaśnień J. K., sąd odmówił im wiary w takim zakresie, w jakim nie dawały się pogodzić ze wskazanymi powyżej dowodami, ocenionymi przez sąd jako zasługujące na uwzględnienie. Zdaniem sądu relacja oskarżonego zaprzeczającego kierowaniu pojazdem pod wpływem alkoholu, stanowi wyłącznie wyraz przyjętej przez niego linii obrony.

Dokonując oceny przedstawionych powyżej dowodów sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonego J. K. w zakresie przypisanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k. nie budzą wątpliwości. Oskarżony zrealizował swoim zachowaniem wszelkie znamiona ustawowe wskazanego występkę – tak w zakresie strony przedmiotowej, jak i podmiotowej. Oskarżony w dniu 20 listopada 2017r. prowadził bowiem pojazd mechaniczny – samochód osobowy m-ki F. (...) o nr. rej. (...) w ruchu lądowym – na ul. (...) w S., znajdując się w stanie nietrzeźwości w rozumieniu art. 115 § 16 k.k., tj. mając około 1,1 promila alkoholu we krwi. Ustalając fakt pozostawiania przez oskarżonego w stanie nietrzeźwości, sąd oparł się na dowodach w postaci zeznań Ł. W., protokołach z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym oraz opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej L. K.. Z zeznań świadka Ł. W. wynikało, że podczas rozmowy z oskarżonym po zdarzeniu, zwrócił on uwagę na to, że znajduje się on pod wpływem alkoholu. Powyższe potwierdziły wyniki badania J. K. urządzeniem elektronicznym, w powiązaniu z opinią biegłego L. K.. Biegły ten, analizując zawartość alkoholu w powietrzu wydychanym przez oskarżonego oraz podane przez niego dane dotyczące spożycia alkoholu, kategorycznie stwierdził, że znajdował się on w stanie nietrzeźwości, w czasie kierowania samochodem o godz. 9.30, mając około 1,1 promila alkoholu we krwi.

Czyn oskarżonego był zawiniony, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę ani bezprawność.

Sąd dokonał zmiany kwalifikacji prawnej czynu zarzucanego oskarżonemu, przyjmując iż dopuścił się on występkę z art. 178a § 1 k.k. Powyższe wynika z faktu zatarcia wcześniejszego skazania oskarżonego na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 26.08.2015r., sygn. akt II K 383/15. Tym samym oskarżony w dacie wyrokowania pozostawał osobą niekaraną, co potwierdza informacja z Krajowego Rejestru Karnego na dzień 25.04.2018r.

Sąd wymierzając karę J. K., baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Sąd wziął pod uwagę w szczególności poziom alkoholu w organizmie oskarżonego oraz jego niekaralność za przestępstwa. Mając na uwadze powyższe okoliczności, sąd uznał, że kara 4 miesięcy pozbawienia wolności, jest karą adekwatną do popełnionego przez oskarżonego przestępstwa i karę tę mu wymierzył.

Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres dwóch lat próby, uznając, iż zastosowanie środka probacyjnego spełni swe wychowawczo – prewencyjne cele i będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

W punkcie IV wyroku Sąd Rejonowy na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec J. K. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia sąd miał na uwadze treść przepisu art. 42 § 2 k.k., zgodnie z którym w razie skazania sprawcy za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji, popełnione w stanie nietrzeźwości, orzeka się zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata. Zdaniem sądu orzeczenie wskazanego środka karnego na minimalny czas 3 lat jest wystarczające wobec osoby oskarżonego. Ustalając katalog pojazdów co do których obowiązywać będzie zakaz w stosunku do J. K. sąd miał na uwadze to, że znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadził on pojazd mechaniczny w ruchu lądowym

Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonego mu zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania jego prawa jazdy od dnia 20.11.2017r. do dnia uprawomocnienia się wyroku.

W pkt VI wyroku sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Środek ten pozostawał obligatoryjny wobec wydania wyroku skazującego oskarżonego, zaś jego wysokość została ustalona przez sąd w minimalnej wysokości 5.000 zł.

Mając na uwadze ciężką sytuację finansową oskarżonego, sąd zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych

SSR Radosław Gluza